

Franciszek Zochniak

Franciszek Zochniak urodził się 23 marca 1923 r. w Kociszewie. Do struktur Armii Krajowej pod pseudonimem „Medyk” przystąpił 10 października 1943 roku. Był żołnierzem placówki Bełchatów. W czasie okupacji pracował w bełchatowskim Składzie Aptecznym przy ul. Kościuszki naprzeciwko Urzędu Miasta i Żandarmerii. Do jego zadań należała obserwacja obydwu placówek i meldowanie o wszelkich ruchach pracowników tych urzędów swojemu dowódcy - Eugeniuszowi Szubertowi. W podziemiu działał do 19 stycznia 1945 roku. Na kaprała awansowany 8 maja 1997 r. (wcześniej był szeregowym), awans na stopień podporucznika otrzymał 17 listopada 2000 r., a na porucznika - 8 stycznia 2003 r. W Światowym Związku Żołnierzy Armii Krajowej od jego powstania, czyli od dnia 9 października 1990 r., pełnił funkcję członka Komisji Rewizyjnej. W 1997 r. został prezesem bełchatowskiego koła. Decyzją Prezesa Rady Ministrów z 2001 r. otrzymał tytuł „Weterana walk o wolność i niepodległość Ojczyzny”. Za zasługi dla kraju odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Armii Krajowej, jak również tytułem Honorowego Obywatela Miasta Bełchatowa.